

การอ่าน

การอ่าน

การอ่าน คือ การรับสารผ่านรูปอักษร แล้วนำรูปอักษรนั้นมาแปลเป็นความหมายเพื่อนำไปสู่ความรู้ ความคิด และความเข้าใจของผู้อ่าน

- การอ่านได้ เพราะเป็นขั้นเริ่มต้นของการรับสารเท่านั้น คือรู้ว่าอ่านว่าอย่างไร ออกเสียงอย่างไร เหมือนรู้ว่าได้ยินเสียงอะไร
- ******* การอ่านเป็น คือการพัฒนาจากการอ่านได้ เป็นการรับรู้ความหมาย และเข้าใจความหมาย

ประเภทของการอ่าน

- การอ่านออกเสียง คือ การอ่านหนังสือโดยการที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมาดัง ๆ ในขณะที่อ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายต่างกันออกไป
- การอ่านในใจ คือ การทำความเข้าใจสัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร รูปภาพและเครื่องหมายต่าง ๆ การอ่านในใจจึงใช้เพียงสายตากวาดไปตามตัวอักษรหรือสัญลักษณ์นั้น

A top-down view of a circular arrangement of numerous books, their spines and pages creating a ring around a central white space. The text is centered within this space.

โนบุนนี้จะกล่าวถึงการอ่านในใจ

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

เมื่อจะรับสารใดให้ได้ประโยชน์ ควรกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนว่าเรารับสารเพื่อนำไปทำสิ่งใด

- ❖ การอ่านเพื่อรู้ข่าวสาร
- ❖ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
- ❖ การอ่านเพื่อใช้ในวิชาชีพ
- ❖ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
- ❖ การอ่านเพื่อผ่อนคลายความทุกข์ใจ

*การอ่านแบบมีเป้าหมายทั้งหมดนี้ อาจตั้งเป้าหมายประการเดียวหรือหลายประการ**ร่วมกันได้**

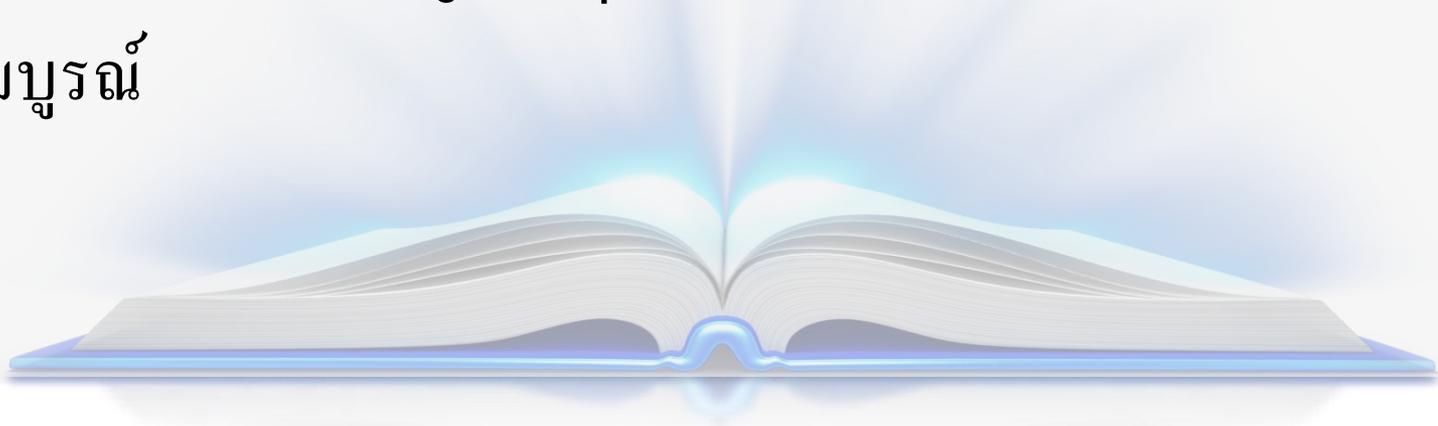
การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อแยกแยะ
ใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน
ออกมาจากข้อความที่เป็นส่วนขยายหรือส่วนสนับสนุน
ใจความสำคัญนั้น

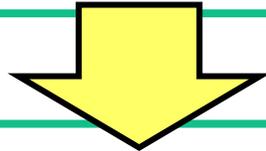
ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

๑. อ่านเรื่องทั้งหมดเพื่อทำความเข้าใจว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร
- ***๒. หาใจความสำคัญของเรื่อง โดยพิจารณาทีละย่อหน้า เพื่อแยกความคิดสำคัญของย่อหน้านั้น ๆ ออกจากส่วนขยาย
๓. นำความคิดสำคัญของทุกย่อหน้ามาเรียบเรียงเป็นย่อหน้าใหม่ที่สมบูรณ์

อ่านโดยพิจารณาทีละย่อหน้า

องค์ประกอบของย่อหน้ามี ๒ ส่วน

๑. ความคิดหลัก (Main idea) หรือ
ประโยคใจความสำคัญ (Topic sentence)

๒. ประโยคขยายความ

❖ **ความคิดหลัก** คือ ความคิดที่ต้องการจะเขียนใน
แต่ละย่อหน้า ความคิดสำคัญในแต่ละย่อหน้ามี
ได้**เพียงประการเดียว**

❖ **ประโยคใจความสำคัญ** คือ ประโยคที่ผู้เขียน
สร้างจากความคิดหลัก

ประโยชน์ขยายความ คือ ประโยคที่ขยายความต่อจาก ประโยคใจความสำคัญเพื่อให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียดข้อมูล ยกตัวอย่าง ตัวเลข สถิติ การชี้แจงแสดงเหตุผล หรือการเปรียบเทียบ

รูปแบบของย่อหน้า

๑. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นย่อหน้า
๒. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายย่อหน้า
๓. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและท้ายย่อหน้า
๔. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนกลางย่อหน้า
๕. ไม่ปรากฏประโยคใจความสำคัญ

๑. ประโยคใจความสำคัญ อยู่ตอนต้นย่อหน้า

- ❑ ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นย่อหน้า และมี
ประโยคขยายความเขียนต่อเนื่องไปตามลำดับ
- ❑ เป็นวิธีเขียนย่อหน้าที่ง่ายที่สุด

ตัวอย่าง

สาเหตุที่ดอกมะเขือ ใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งความ
เคารพนอบน้อมและกตัญญูกตเวที อันเนื่องมาจากดอก
มะเขือทุกดอกจะมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากดอกไม้ทั่วไป
อยู่อย่างหนึ่ง คือ จะชูกลีบดอกลงเบื้องล่าง จะไม่ชูกลีบดอก
ขึ้นเบื้องบนเหมือนดอกไม้อื่น ๆ คล้ายกับจะบอกว่า ตัวข้านี้
เกิดมาจากดินและจากปุ๋ยอันสกปรก แต่ตัวข้าไม่ลืมดิน ไม่
ลืมปุ๋ย นับเป็นบทเรียนที่ศิษย์ควรถือเป็นแบบอย่าง ไม่ควร
ลืมอุปการคุณของครูอาจารย์ ควรเคารพนอบน้อมและกตัญญู
กตเวทีต่อครูอาจารย์ตลอดไป

๒. ประโยคใจความสำคัญ อยู่ตอนกลางย่อหน้า

- ❑ ประโยคใจความสำคัญอยู่กึ่งกลางย่อหน้า โดยมีประโยคขยายความอยู่ตอนต้นและท้ายของย่อหน้า
- ❑ เป็นวิธีเขียนย่อหน้าที่ไม่ค่อยแพร่หลาย และอาจยากสำหรับผู้เริ่มหัดเขียน

ตัวอย่าง

เวลาที่คนเราโกรธหรือมีกริยาก้าวร้าว ร่างกายจะผลิตสารอะดรีนาลีนออกมาทำให้พร้อมที่จะทำอะไรรุนแรงในทันที แต่เวลาที่คนขี้ระบบทุกอย่างในร่างกายจะผ่อนคลาย การทดลองต่างๆ ชี้ให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าการขี้เป็นการแสดงความรู้สึกอย่างเดียวกันที่ทำให้ระบบในร่างกายผ่อนคลายลง ส่วนอารมณ์ที่เป็นไปในทางลบการเต้นของหัวใจและความดันโลหิตจะพุ่งสูงขึ้นทันที

๓. ประโยคใจความสำคัญ อยู่ตอนท้ายย่อหน้า

- ❑ ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้าย ย่อหน้า โดยมีประโยคขยายความนำมาก่อน
- ❑ อาจทำให้ความคิดไขว้เขว คือ อาจเขียนออกนอกประเด็นหลักได้

ตัวอย่าง

วิถีชีวิตของคนไทยในอดีตนิยมกินหมาก วรรณคดีหลายเรื่องของไทยเกี่ยวข้องกับหมาก เช่นเรื่องขุนช้างขุนแผน มีเนื้อความตอนหนึ่งที่ขุนแผนกล่าวว่า “พี่เกี่ยวหมากเจ้าอยากพี่ยังคาย” และในเรื่อง อิเหนา มีการชื่นชมความงามของวิหยาสะก่าว่า “ทนต์แดงดั่งแสงทับทิม” หรือในปัจจุบันประเพณีวัฒนธรรมของไทยยังคงเกี่ยวข้องกับหมาก เช่น พิธีกรรมการเช่นไหว้ นิยมใช้หมากมาประกอบ หรือการแต่งงาน ฝ่ายชายจะจัดขันหมากมาเพื่อมาสู่ขอฝ่ายหญิง จะเห็นว่า ประเพณีและวิถีชีวิตของคนไทยล้วนเกี่ยวข้องกับหมากมาช้านาน

๓. ประโยคใจความสำคัญ อยู่ตอนต้นและท้ายย่อหน้า

- ❑ ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและท้ายย่อหน้า มีประโยคขยายความอยู่ระหว่างประโยคใจความสำคัญทั้งสอง
- ❑ ประโยคใจความสำคัญทั้งสองมีใจความเหมือนกัน แต่ใช้ถ้อยคำต่างกัน
- ❑ เป็นวิธีเขียนย่อหน้าที่ดีที่สุด

ตัวอย่าง

ปลาเป็นอาหารยอดนิยมอันดับต้น ๆ ที่ผูกพันกับ วิถีชีวิตของคนไทย ตั้งแต่ครัวเศรษฐีไปจนถึงครัวชาวบ้าน ตั้งแต่อาหารมื้อค่ำของคนรวยไปจนถึงอาหารยามยากของคนยากจน ถึงแม้ทุกวันนี้ประชากรปลาทูจะลดลงจากท้องทะเลไทยและราคาปลาทูจะแพงขึ้น จนมีคนกล่าวว่า ถ้าไม่รวยจริงไม่ได้รับประทานปลาทู ทำให้ปลาทูกลายเป็นดัชนีบ่งชี้ฐานะทางเศรษฐกิจของคนไทย อย่างไรก็ตาม ปลาทูก็ยังครองใจคนไทยตราบนานทุกวันนี้

๕. ไม่ปรากฏประโยคใจความสำคัญ

- ❑ เป็นการเขียนย่อหน้าที่ไม่ปรากฏประโยคใจความสำคัญ
มีแต่ความคิดสำคัญแฝงอยู่ในย่อหน้า
- ❑ ผู้อ่านต้องประมวลความคิดสำคัญเอง

ตัวอย่าง

การเลี้ยงอาหารในสังคมอาจใช้การนั่งล้อมโต๊ะ หรือล้อมวงที่พื้น อาจจัดเลี้ยงอาหารแบบช่วยตัวเอง หรืออาจจัดเลี้ยงแบบโต๊ะจีนก็ได้ นอกจากนี้ยังมี การเลี้ยงแบบปิกนิก คือ การนัดพบ ณ ที่หนึ่งที่ได้ แล้วนำอาหารไปรับประทานร่วมกัน

การเลี้ยงอาหารในสังคมจัดได้หลายแบบ

การอ่านตีความ

คือ ความพยายามที่จะเข้าใจความหมายของข้อความ เพื่อให้เข้าใจจุดมุ่งหมายของสาร

ภาษาที่สื่อสารกันอาจไม่ได้เป็นถ้อยคำที่กล่าวออกมาตรง ๆ ให้ผู้รับสารเข้าใจทันที แต่อาจเป็นถ้อยคำสำนวนที่แฝงความหมายเปรียบเทียบ หรือแฝงน้ำเสียง เจตคติ หรือความมุ่งหมายของผู้สื่อไว้ด้วย ซึ่งผู้รับสารจะต้องเข้าใจความหมายจึงจะรู้ว่าผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการจะสื่อว่าอย่างไร

➤ ความหมายตรง หรือความหมายนัยตรง

เช่น เขาซ่อมสะพาน

ฝนตกหนัก

➤ ความหมายเปรียบเทียบ

เช่น เธอทอดสะพานให้

ฝนตกไม่ทั่วฟ้า

การอ่านวินิจสาร

- **การวินิจฉัย** หมายถึง การดูอย่างตั้งใจ เอาใจใส่อย่างถี่ถ้วน
- **สาร** หมายถึง ข้อใหญ่ใจความส่วนสำคัญของข้อความที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อมายังผู้อ่าน

การวินิจฉัยสาร คือ การวิเคราะห์ข้อความ การจับใจความและการตีความ ซึ่งอาจใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือทั้ง ๒ – ๓ วิธีก็ได้ แล้วแต่ลักษณะของข้อความ

การแยกแยะหรือมองให้ออกว่าข้อความส่วนนั้น สื่อสารอะไร

๑. การสื่อข้อเท็จจริง

๒. การสื่อความรู้สึกนึกคิด

๑. การสื่อข้อเท็จจริง

คือ การบอกให้รู้ถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักตอบคำถามว่า **อะไร ที่ไหน เมื่อใด ใคร ทำไม และอย่างไร**

→ การรายงานข่าวอย่างตรงไปตรงมา

อ่านตัวอย่างในหนังสือหน้า ๕๑-๕๒

- **อะไร (What)** พนักงานสอบสวน สภ.สะเดา รับแจ้งเหตุและมาตรวจสอบที่เกิดเหตุกรณีนางสาวรุ่งนภา ขับรถเก๋งชนรถจักรยานยนต์ของนายสมพงษ์ ซึ่งมีผู้หญิงซ้อนอยู่ และเฉี่ยวรถเก๋งของนางสาววิมลรัตน์
- **ที่ไหน (Where)** ปากซอยไทยจิงโหลน ๕, ๑๑ และ ๑๓ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
- **เมื่อใด (When)** เมื่อเวลา ๐๘.๕๐ น. วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒
- **ใคร (Who)** นางสาวรุ่งนภา, นายสมพงษ์, ผู้หญิงที่ซ้อนท้าย ชื่อเล่นว่า "อ้อม", นางสาววิมลรัตน์ และพนักงานสอบสวน สภ.สะเดา
- **ทำไม (Why)** นางสาวรุ่งนภาหึ่งหวงนายสมพงษ์ เนื่องจากเห็นนายสมพงษ์มีสาวซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์
- **อย่างไร (How)** นางสาวรุ่งนภา ขับเก๋งไล่ตามชนรถจักรยานยนต์ของนายสมพงษ์ ซึ่งมีผู้หญิงซ้อนท้าย อย่างเร็วและแรง จนมาพลิกคว่ำ ทั้ง ๓ คนได้รับบาดเจ็บ นอกจากนี้ขณะเกิดเหตุได้เฉี่ยวชนรถเก๋งของนางสาววิมลรัตน์ซึ่งจอดอยู่บริเวณนั้น ได้รับความเสียหาย

๒. การสื่อข้อคิดเห็น

การสื่อความรู้สึกรู้สึกนึกคิด คือ การสื่ออารมณ์ ความรู้สึก
ความคิดเห็นส่วนบุคคลที่ปรากฏในสาร ซึ่งความรู้สึกรู้สึกนึกคิด
นี้อาจมาจากความสะเทือนใจจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ
ก็เป็นได้

อ่านตัวอย่างในหนังสือหน้า ๕๓

...ฉบับนี้ผมของคพูดเรื่องนี้ [ข่าวคดีการเมือง] ไว้ก่อน เพราะใครต่อใครเขาก็ว่า
กันมากแล้ว แต่ผมขอว่าด้วยเรื่องระเบิดที่พังาดึกกว่าครับ เพราะขณะที่พิมพ์ต้นฉบับ
นี้มีรายงานข่าวว่า มีคนตายเพิ่มขึ้นจนตัวเลขพุ่งเกิน ๒๐๐ ศพไปแล้ว น่าสมเพช
เวทนาจริง ๆ ครับ... ถ้าจะให้โทษรัฐบาล ผมก็ว่ารัฐบาลหละหลวม เกทภัยที่เกิดจาก
ภัยธรรมชาติฉบับพลันนั้น อาจจะรอดตัวไปได้ แต่เรื่อง “อุบัติเหตุ” จากความ
รับผิดชอบที่จะต้องหามาตรการป้องกัน ไม่ใช่เกิดเหตุใหญ่ที่ก็เฮโลกัน ต้องจัดการให้
เด็ดขาดอย่างนั้นอย่างนี้ พอคนล้มก็เงิบฉี่ไปมีบ่่อยไปครับ...

ที่มา : “ถนนประชาธิปไตย” สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ๓-๕ มีนาคม ๒๕๓๔ : ๓

- จากตัวอย่างข้อความแสดงให้เห็นความรู้สึกสลดใจของผู้เขียนต่อการตายจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากข้อความที่มีน้ำเสียงบ่งบอกอารมณ์ว่า **“น่าสมเพชเวทนาจริง ๆ ครับ”**
- ผู้เขียนรู้สึกผิดหวังและขัดเคืองที่ไม่มีมาตรการป้องกันภัย ตลอดจนวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล เช่น **“ผมก็ว่ารัฐบาลหละหลวม...”**
- ผู้เขียนได้เสนอความคิดเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับมาตรการป้องกันอุบัติเหตุ เช่น **“...จะต้องหามาตรการป้องกัน ไม่ใช่เกิดเหตุใหญ่ทีก็เฮโลกัน...”**

ข้อสังเกตข้อความที่เป็นการสื่อความรู้สึกนึกคิด

- ใช้ภาษาที่มีน้ำเสียง (tone) ประเภทต่าง ๆ เช่น เศร้า สลดใจ
ประหลาดใจ สมเพชเวทนา เสียดสี ประชดประชัน น้ำเสียง
เหล่านี้จะต้องพิจารณาจากถ้อยคำที่เลือกใช้เป็นสำคัญ
- ใช้ถ้อยคำที่แสดงความคิดเห็น เช่น ผมคิดว่า... น่าจะ... ควรจะ...
คงจะ... ผมเชื่อว่า...
- ใช้ถ้อยคำที่แสดงการประเมินค่า เช่น ดี งาม เหมาะสม ถูกต้อง

การพัฒนาทักษะการอ่าน

❖ เตรียมความพร้อม

ร่างกายคือสายตา และจิตใจคือสมาธิ

❖ กำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน

ตั้งเป้าหมายเช่น อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
อ่านเพื่อรับข้อมูล ข่าวสาร เป็นต้น

❖ ฝึกคิด

คิดตาม คิดค้าน และตั้งคำถาม

การพัฒนาทักษะการอ่าน

❖ อ่านมาก

อ่านให้มาก หลากหลาย ไม่ใช่เฉพาะแต่ที่
ชอบ

❖ อ่านให้ได้ความ

ฝึกเคลื่อนสายตาให้ได้ความระดับข้อความ
ไม่ใช่ระดับคำ

❖ จดบันทึก

จดสาระสำคัญที่ได้หลังการอ่าน รวมทั้งบอก
แหล่งที่มาด้วย

จบการนำเสนอ

